

uchyla zaskarżony wyrok w p.1-szym w części dot. zasądzenia alimentów na rzecz małoletnich D. i D. za okres 1.01.2017 do 14.03.2017

(...) 14/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący **S.S.R. M. R.**

Protokolant **sekr. sąd. Barbara Krzeszewska**

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Golubiu-D.

sprawy z powództwa:

małoletnich D. i D. braci D. działających przez matkę M. D. (1).

przeciwko **W. D.**

o alimenty

1. Zasądza alimenty od pozwanego W. D. a rzecz małoletnich powodów D. i D. braci D. w kwocie 400,- (czterysta) złotych miesięcznie na każde z dzieci, łącznie w kwocie 800,- (osiemset) złotych miesięcznie, płatne poczynając od dnia 1 stycznia 2017 roku, do dnia 15 - tego każdego miesiąca z góry, z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk matki małoletnich powodów M. D. (1).
2. W pozostałej części powództwo oddala.
3. Nie obciąża pozwanego W. D. kosztami sądowymi.
4. Wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 14/17

UZASADNIENIE

Działając w imieniu swoich małoletnich synów D. i D. braci D. M. D. (1) wniosła pozew przeciwko ojcu dzieci W. D. o zasądzenie od niego świadczenia alimentacyjnego w kwocie łącznej 900,- złotych miesięcznie, w tym po 500,- złotych miesięcznie na rzecz D. i po 400,- złotych miesięcznie na rzecz D.. W uzasadnieniu pozwu matka małoletnich powodów powołała się na okoliczność, iż od chwili wyprowadzenia się jej wraz z synami ze wspólnego miejsca zamieszkania, co miało miejsce 02 marca 2016 r., ojciec chłopców nie łoży na ich utrzymanie, mimo posiadania stałego źródła dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej.

Pozwany podniósł zarzut, iż równocześnie toczy się postępowanie z jego powództwa o rozwód, a sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w Toruniu. Pozew wraz z opłatą zgodnie z oświadczeniem ojca małoletnich powodów miał wpłynąć dzień przed terminem rozprawy w niniejszej sprawie. Wobec powyższego pozwany wniosł – jak to określił – o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Toruniu.

Przewodniczący ustalił telefonicznie w sekretariacie Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Toruniu, iż sprawa stron nie została zarejestrowana, nie został jej nadany numer w repertorium, a więc z formalnego punktu widzenia jeszcze nie istnieje.

Przewodniczący poinformował strony, że w tej sytuacji brak jest podstaw faktycznych do zastosowania uregulowań przewidzianych w art. 445 § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego (kpc) i zarządził dalsze prowadzenie rozprawy, co spotkało się z krytyką ze strony pozwanego. Ostatecznie pozwany ustosunkował się merytorycznie do żądania pozwu, uznając powództwo do kwoty po 300,- złotych miesięcznie na każdego z małoletnich powodów. Mimo istotnego zbliżenia stanowisk stron do zawarcia ugody nie doszło.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Rodzice małoletnich powodów są małżeństwem, jednak od 02 marca 2016 r. pozostają w faktycznej separacji. Na utrzymaniu mają tylko dzieci z małżeństwa – małoletniego **D. D. (4)**, urodzonego (...) i małoletniego **D. D. (5)**, urodzonego (...) (odpisy aktów urodzenia na kartach 4 i 5 akt), którzy po rozejściu się rodziców przebywają z matką. Najstarszy syn stron, **M. D. (2)** lat 19, jest już samodzielny, pracuje na umowę zlecenia w T.. Chłopcy rozwijają się odpowiednio do wieku, nie przechodzą poważniejszych chorób. **D.** kontynuuje naukę w I klasie Technikum Gastronomicznego w K.. **D.** jest uczniem II klasy Gimnazjum w K..

Ich matka **M. D. (1)** (lat 43, z zawodu sprzedawca, zam. w K.) jest zatrudniona w firmie (...) (sklep w K.) i zarabia około 1 300,- złotych miesięcznie. Ponadto korzysta ze świadczeń Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy (...) (zasiłki rodzinne i dodatki), szczegółowy wykaz świadczeń na karcie 7 akt. Nie ma innych źródeł dochodu, ani większego majątku. Wraz z dziećmi zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu w kamienicy. Opłaca czynsz w wysokości 660,- złotych miesięcznie (w tym wywóz śmieci i woda), koszty energii elektrycznej około 300,- złotych co dwa miesiące, ogrzewanie gazowe – ostatni rachunek na kwotę 507,- złotych obejmował okres od 28 grudnia 2016 r., do 03 lutego 2017 r. Nie jest obciążona spłatami większych zadłużeń. Od ojca dzieci nie otrzymała żadnych świadczeń na dzieci, podczas spotkań z chłopcami pozwany przekazuje im drobne upominki, słodczyce.

(dowód:

- zeznania matki małoletnich powodów na karcie 10V akt,

- zaświadczenia na kartach 7 i 8 akt)

Pozwany **W. D.** (lat 43, z zawodu lakiernik samochodowy, zam. K.) prowadzi własną działalność gospodarczą. Nie ma innych źródeł dochodu.

(dowód – zeznania matki małoletnich powodów na karcie 10V akt)

Większość powyższych ustaleń Sądu opiera się przede wszystkim na zeznaniach matki dzieci. Co do zasady nie budzą one istotnych wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym stanem faktycznym. Zeznania pozwanego nie wniosły nic do sprawy, albowiem po podaniu danych osobowych oraz potwierdzeniu podanych przez matkę okoliczności odnośnie separacji faktycznej małżonków odmówił on dalszych zeznań. Okazał wprawdzie odpis pozwu w sprawie o rozwód, jednak zabrał go po zakończeniu rozprawy. Ponadto materiał dowodowy został uzupełniony dzięki przedłożonym przez matkę małoletnich powodów powołanym wyżej dokumentom.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie opiera się na art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio), który nakłada na rodziców obowiązek świadczeń alimentacyjnych w stosunku do tych dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tych świadczeń zależy - zgodnie z art. 135 § 1 krio - z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej (w tym przypadku – małoletnich **D. i D.**), a z drugiej - od zarobkowych i majątkowych możliwości osoby zobowiązanej (w tym przypadku – ich ojca). Należy też pamiętać, że w sytuacji, gdy rodzice dzieci zamieszkują

osobno, siłą rzeczy tylko jedno z nich spełnia swój obowiązek alimentacyjny w formie osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dzieci. Tym bardziej drugi rodzic musi wesprzeć dzieci materialnie, a udział obojga rodziców w kosztach utrzymania dzieci z tych właśnie względów nie musi być matematycznie równy. Oceniając koszty utrzymania dzieci należy też pamiętać o utrwalonej w praktyce orzeczniczej zasadzie, iż małoletni powodowie mają prawo do takiego poziomu życia, jaki byłoby im w stanie zapewnić oboje rodzice współpracujący ze sobą w tym zakresie.

W ocenie Sądu potrzeby małoletnich powodów kształtują się w granicach przeciętnych dla młodzieży w ich wieku i odpowiednim stopniu rozwoju. Są to chłopcy w wieku dojrzewania, a więc w okresie, w którym nawet te najprostsze potrzeby, z zakresu wyżywienia, odzieży, środków higieny, itp. ulegają istotnemu zwiększeniu.

Oceniając z kolei materialną sytuację pozwanego Sąd zauważył, że jego dochody z pewnością są zróżnicowane w poszczególnych okresach czasu, co jest zjawiskiem typowym dla własnej działalności gospodarczej. Co do zasady jednak wykraczają one ponad najniższe wielkości statystyczne.

Sąd po przeanalizowaniu całokształtu omówionych okoliczności faktycznych uznał, że alimenty w wysokości po 400,- złotych miesięcznie na każde z dzieci (łącznie 800,- złotych miesięcznie) spełniają przesłanki z art. 135 § 1 krio, stanowiąc istotny udział w kosztach utrzymania i wychowania małoletnich powodów. Mając to na uwadze Sąd na podstawie powoływanych przepisów uwzględnił powództwo w podanej wyżej wysokości, oddalając je w pozostałej części.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 102 Kodeksu postępowania cywilnego (kpc). Rozstrzygnięcie o rygorze natychmiastowej wykonalności nastąpiło w oparciu o art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu,
- 2) Przedłożyć z apelacją lub po 14 dniach od doręczenia.